

I. OBRZĘD INTRONIZACJI PISMA ŚWIĘTEGO W KOŚCIELE

Obietnica Pana Jezusa: *Oto Ja jestem z wami aż do końca świata* (Mt 28, 20) – nie odnosi się wyłącznie do Eucharystii. Dał nam bowiem jeszcze wiele innych znaków, że On sam żyje i działa w Kościele. I tak: wszędzie tam, gdzie udziela się sakramentów, tam działa sam Jezus Chrystus. Jest On obecny również wtedy, gdy ludzie zbierają się na wspólną modlitwę, gdy czytają, słuchają i tłumaczą Pismo Święte, ponieważ „wówczas On sam mówi¹. Czytanie Świętych Ksiąg jest dialogiem między Bogiem a człowiekiem, bo: „do Niego przemawiamy, gdy się modlimy, to Jego słuchamy, gdy czytamy Boskie wypowiedzi”².

Dzisiaj naszą szczególną uwagę zwracamy na Pismo Święte, które jest znakiem i rodzajem obecności Boga pośród ludzi – „w słowach Pisma Świętego jest sam Pan” – powie św. Atanazy. Pismo Święte jest pokarmem, którym się karmimy. Jest ono obecnością mówiącego do nas Boga. Gdy słuchamy słów Pisma Świętego to tak, jakby się widziało Jego własne usta³.

Na kartach Pisma Świętego Bóg otworzył przede mną swe serce. Moją odpowiedzią jest wiara, która przejawia się w modlitwie i życiu chrześcijańskim. I dlatego Kościół od wieków oddawał cześć Księdze Pisma Świętego.

▪ Procesja

Z zakrytiii dłuższą drogą wyrusza do głównego oparza procesja, w czasie której niesiona jest Księga Pisma Świętego. Umieszcza się ją na pulpicie ustawionym na ołtarzu, przed tabernakulum. Z tej racji nie ma w czasie dzisiejszego nabożeństwa wystawienia Najświętszego Sakramentu.

Na czele procesji idą: niosący Księgę, lektorzy i akolici z zapalonymi świecami oraz ministrant z kadzidłem; za nimi kapłan. Jeżeli to możliwe, powinniśmy użyć dużego i ozdobnego egzemplarza Pisma Świętego. W czasie procesji śpiewa się: „Wierzę w Boga”, „Psalm 23” lub „O Stworzycielu, Duchu przyjdź”.

Po dojściu do ołtarza niosący Księgę podaje ją kapłanowi, który kładzie ją na przygotowanym pulpicie i otwiera. Akolici stawiają zapalone świece po obu stronach Księgi, a kapłan ją okadza.

▪ Modlitwa

K: Módlmy się (*chwila ciszy*). Boże, Ojczy światłości, od którego pochodzi prawdziwe światło i życie wieczne, oświeć nasze serca światłem, które zamknąłeś w Księgach Pisma Świętego i obdarz nas życiem, które obiecałeś nam przez proroków i apostołów Jezusa Chrystusa. Spraw, abyśmy czytając natchnione Księgi coraz lepiej poznawali Ciebie i coraz bardziej Cię miłowali. Który żyjesz i królujesz na wieki wieków.

W: Amen.

▪ Czytanie

Lektor czyta tekst biblijny z innego egzemplarza niż ten, który umieszczony jest na ołtarzu.

Słowa św. Pawła skierowane do Kolosan które usłyszymy, można zastosować do Chrystusa. Ową tajemnicą ukryty od wieków, a teraz objawioną, jest On sam, obecny pośród nas nie tylko w Eucharystii, ale również w Piśmie Świętym. Rękojmią naszego zbawienia i przyszłej chwały jest Jezus Chrystus, ale również Pismo Święte.

---

¹ KL 7.

² KO 25.

³ Św. Grzegorz Wielki.

Ja stałem się sługą Kościoła, zgodnie z posłannictwem zleconym mi przez Boga dla waszego dobra: mam wypełniać nakaz głoszenia wam słowa Bożego, czyli tajemnicy ukrytej od wieków i pokoleń, a teraz objawionej tym, którzy do Niego należą. Im właśnie zechciał Bóg pokazać całe chwalebne bogactwo swoich planów wobec wszystkich narodów. Tajemnica ta zaś – to Chrystus przebywający wśród was jako rękojmia przyszłej chwały.

Inne teksty do wyboru: Iz 55, 10 nn; Hbr 4, 12-13; 1 Tes 2, 13.

Modlitwa w ciszy.

▪ **Śpiew: Psalm 67**

Antyfona: Słowo Twe, Panie, jest światłem i życiem.

*Niech Bóg się Zmiłuje nad nami i nam błogostawi.
Niech nam ukaże pogodne oblicze,
aby na ziemi znano Jego drogę,
Jego zbawienie wśród wszystkich narodów.*

Antyfona: Słowo Twe, Panie, jest światłem i życiem.

*Niech Ciebie, Boże, wystawiają ludy,
niech wszystkie narody oddają Ci chwałę.
Niech się narody cieszą i weselą,
bo rzędzisz ludami sprawiedliwie
i kierujesz narodami na ziemi.*

Antyfona: Słowo Twe, Panie, jest światłem i życiem.

*Niech Ciebie, Boże, wystawiają ludy,
niech wszystkie narody oddają Ci chwałę.
Ziemia wydała swój owoc,
Bóg, nasz Bóg, nam błogostawił.
Niech nam Bóg błogostawi
i niech cześć Mu oddają wszystkie krańce ziemi.*

Antyfona: Słowo Twe, Panie, jest światłem i życiem.

Inne śpiewy: Psalm 95, 100, 130, 24.

Antyfony do wyboru:

- Słowo Twe, Panie, trwa na wieki
- Słowo Ciałem się stało
- Chwała Tobie, Słowo Boże

▪ **Rozważanie**

Boże, nasz Ojczy, dziękujemy Ci za to, że w Księgach Pisma Świętego ukryłeś tak wzniosłą naukę o sobie, wyjaśniłeś nam tajemnicę naszego zbawienia i dałeś nam w nich przedziwny skarbiec modlitw. Oddajemy cześć tej natchnionej i świętej Księdze, ponieważ zawiera ona i jest słowem Twoim. Prosimy Cię, abyśmy czytając, słuchając i wglębiając się w święte teksty coraz lepiej poznawali i miłowali Ciebie i Tego, którego nam posłałeś, Jezusa Chrystusa.

To o Nim dają świadectwo wszystkie Księgi Biblijne. Są one dla nas najwyższym prawidłem wiary i normą życia chrześcijańskiego, zawierają bowiem wypowiedzi proroków i apostołów, a w nich rozbrzmiewa głos Ducha Świętego.

Za pośrednictwem tych Ksiąg Świętych spotykasz się z nami, Ojczy miłosierdzia, i prowadzisz z nami rozmowę. Dziękujemy Ci za to, że w Piśmie Świętym zawarłeś taką moc i potęgę, że jest ono dla całego Kościoła podporą i siłą żywotną, utwierdzeniem naszej wiary, pokarmem duszy oraz źródłem czystym i stałym życia duchowego.

Wierzmy, że Pismo Święte jest natchnione przez Ducha Świętego i dlatego jest Twoim słowem. Wierzmy, że Jezus Chrystus powierzył je Kościołowi i dlatego od niego winniśmy je przyjmować. Obiecujemy rozwijać kult i szerzyć szacunek do Pisma Świętego. Postanawiamy często czytać i rozważać Księgi Starego i Nowego Testamentu. Niech zawarte w nich słowo życia wiecznego będzie zawsze w naszych umysłach, sercach i na naszych wargach. Niech Twoje słowo będzie światłem na ścieżkach naszego życia, abyśmy podążali drogą życia wiecznego.

Modlitwa w ciszy.

▪ **Wezwania**

K: Zgromadzeni wokół Świętej Księgi prosimy Boga, aby wzbudził w nas szczególną cześć i szacunek dla Swego słowa, którym jest Pismo Święte. Błagajmy Go pokornie słowami:

Niech Twoje słowo oświeca nasze drogi.

lub: Prowadź nas, Panie, drogą zbawienia.

lub: Przez Twego Ducha daj nam nowe życie.

1. Panie Boże, Ty dałeś Kościołowi Pismo Święte jako Księgę życia. Spraw, aby słuchał, strzegł, przepowiadał, wyjaśniał i wypełniał w swoim życiu zawarte w niej Twoje słowo.
2. Znać Pismo Święte to znać Jezusa Chrystusa. Niech światło Ducha Świętego towarzyszy nam, gdy słuchamy, czytamy i wyjaśniamy święte teksty biblijne.
3. Twoje słowo Boże, jest pochodnią dla naszych stóp. Pomóż, abyśmy postępowali zgodnie z prawdą zawartą w Piśmie Świętym i wzrastali w miłości.
4. Kościół przekazuje swoim wiernym Pismo Święte jako źródło światła, życia i uświęcenia. Spraw, aby znajomość tej świętej i natchnionej Księgi była wśród nas coraz powszechniejsza.
5. Gdy słuchamy tekstów Pisma Świętego słyszemy Twój głos, Boże. Daj, abyśmy kiedyś oglądali Twoje oblicze i byli do Ciebie podobni.
6. Moc Twojego słowa objawia się wtedy, gdy je wprowadzamy w życie. Pomóż, aby cały Kościół, nasza parafia i nasze rodziny żyły słowem Twoim i swym postępowaniem głosiły całemu światu Radosną Nowinę o zbawieniu.
7. Dla głoszenia Ewangelii potrzebni są słudzy słowa Bożego. Spraw, aby nigdy nie brakło sił i zapału tym, których powołujesz do tak zaszczytnego posłannictwa.
8. Twoje słowo Panie jest żywe i skuteczne, ma moc budować i uświęcać. Spraw, aby ono było źródłem błogosławieństwa dla naszych rodziców, krewnych, znajomych, przyjaciół i wszystkich tu obecnych.
9. Boże, Ty dałeś nam swoje słowo jako pokarm duchowy. Spraw, abyśmy często przyjmowali chleb żywota, który Kościół bierze i nam podaje, tak ze stoku słowa Bożego jak i ze stołu Eucharystii.

K: Ojczy Niebieski, racz wysłuchać nasze modlitwy. Ześlij nam światło Ducha Świętego i użyż nam mądrości od Jezusa Chrystusa, Twego Wcielonego Słowa. Spraw, by Pismo Święte – Księga Życia – oświecała mroki naszego życia doczesnego i ułatwiła nam osiągnięcie szczęścia życia wiecznego. Przez Chrystusa Pana naszego.

W: Amen.

Pieśń: „*Wiele jest serc*”.

▪ Świadek R. Brandstaettera

„Biblia leżała na biurku mojego dziadka, Biblia leżała na stołach moich praojców. Nigdy w bibliotece. Zawsze na podręczu. W naszym domu nikt nigdy Biblii nie szukał. Nigdy nie słyszałem, aby ktokolwiek pytał, gdzie ona leży. Miejsce, na którym leżała Biblia, było dla mnie miejscem wyróżnionym. Było ono dla mnie środkiem całego mieszkania, wyniesionym wysoko nad całe mieszkanie, punktem, dookoła którego wszystko się obracało. Gdy ojciec wieczorem czytał Biblię, chodziłem na palcach. Dziadkowi nigdy bym się nie ośmielił przerwać jego lektury. Obaj byli dla mnie w takich chwilach naczyniem przywileju nietykalności. Od najmłodszych lat byłem świadkiem nieustannej manifestacji świętości tej Księgi, jej kultu i wywyższenia”⁴.

HYMN DO BIBLII

Bądź pozdrowiona
I pochwalona
I błogosławiona
Biblio,
Stworzona przed Stworzeniem,
Gdy nic jeszcze nie było stworzone,
Przed czasem,
Gdy czasu nie było,
Przed przestrzenią,
Gdy przestrzeni nie było,
A Duch Boży unosił się
Nad szaleństwem i zamętem pustki.

Powstałaś z gorącego oddechu Pana,
Z Jego rozpalonego tchnienia,
Z Jego głosu,
Będącej istotą,
Zalążkiem i kielkiem
Wszechbytu,
Biblio,
Ziemio wiecznych wulkanów,
Gorących źródeł
I kipiących gejzerów
Bijących z głębi Wiekuistego.
Księgo,
Potężny lądzie.
Wyrzucony na powierzchnię niewidzialnych wód
Wybuchem wrzącej lawy,
Zastygłej w niebotyczne góry.
Księgo,
Do której codziennie wracam
Coraz uboższy o świat
I coraz bogatszy
O Ciebie,
O Ciebie,
O Ciebie,
Kosmiczny monologu Boga.

---

⁴ S. Hareźga, *Biblia w Kościele*, Kraków 1998, s. 72n.

Na skrzyżowaniu niezliczonych czasów
– Przeszłość, terażniejszość i przyszłość
Są tylko ich znikomym odpryskiem –
Pan wywiódł cię ze swej pamięci
Na użytek ludzkiego umysłu
W miarę rozległego i w miarę ciasnego,
I według prawideł,
Rządzących nieporadnością ludzką.
Pomniejszył niewyraźne do wymiarów wyraźnych
Niewidzialne do wymiarów widzialnych,
I tam gdzie i te wymiary
Okazały się niedostępne dla człowieka,
Stworzył
Symbole,
Podobieństwa,
Przypowieści
i Obrazy,
I uczynił je
Służebnicami ludzkiej nieporadności,
Usiłującej wyrazić niewyraźne.

Wtedy Pan ukształtował Twoje gardło,
Wyrzeźbił Twoje podniebienie
Na podobieństwo niebieskiego sklepienia,
Twoim wargom i językowi
Dał umiejętność tworzenia dźwięków
I tchnąwszy w Ciebie swój Głos
Uczynił go Głosem Twoim,
Głosie,
Głosie,
Widzialny Głosie,
Wyłaniający się spoza gór Moabu,
Wschodzący zza piasków pustyni,
Pierwszym werselem Genesis
Bereszit bara Elohim,
Świętym początkiem liter.

[...]

Ty, Pozdrowiona
I pochwalona
I błogosławiona,
Księgo,
Księgo,
Księgo,
Ocieniona przez Boga
Matko ukrzyżowanego Mesjasza.